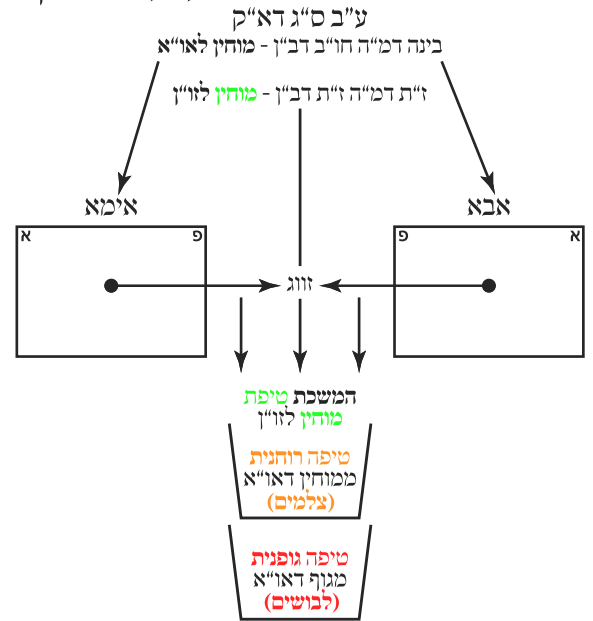
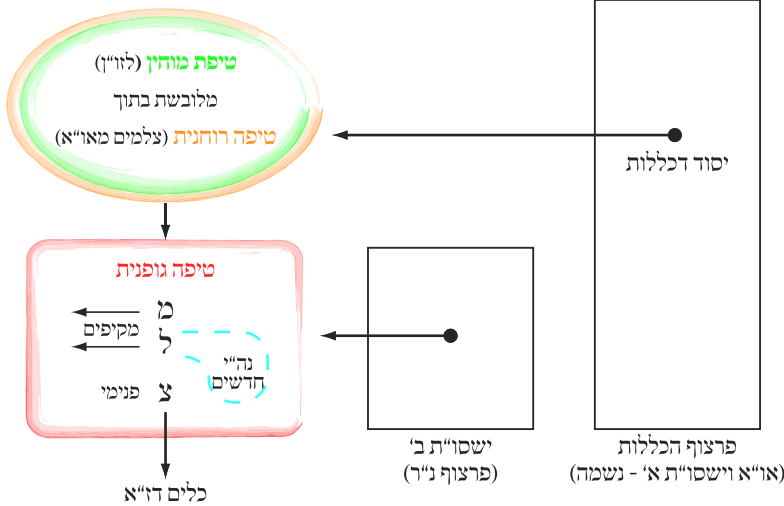

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

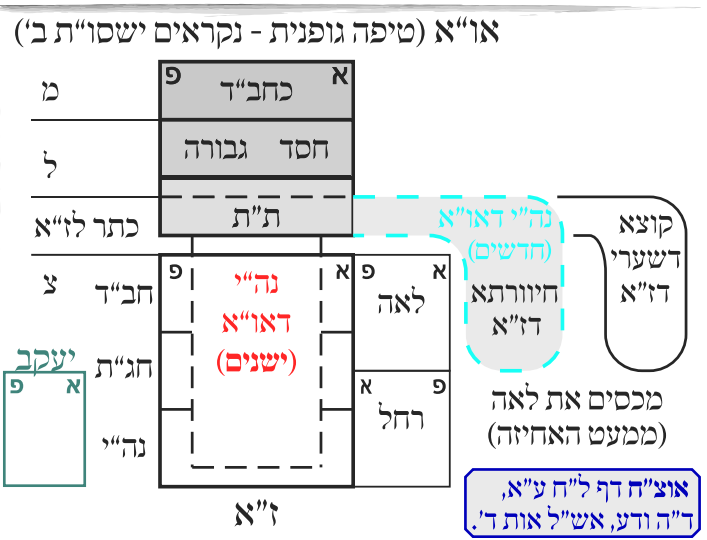
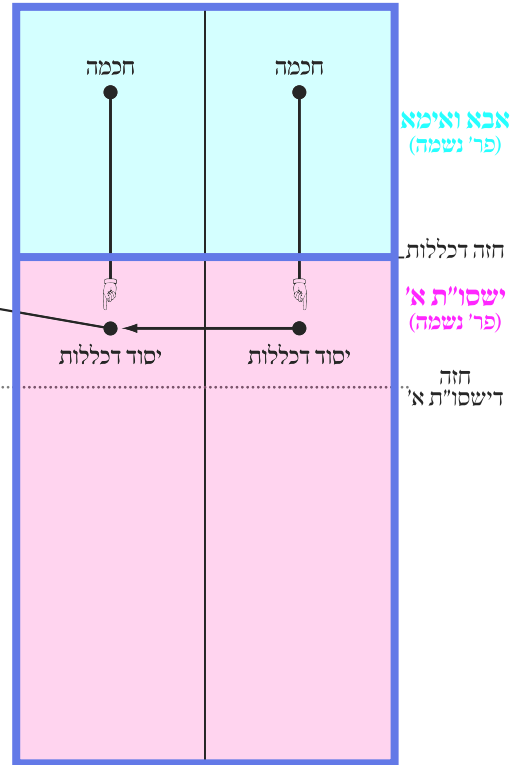
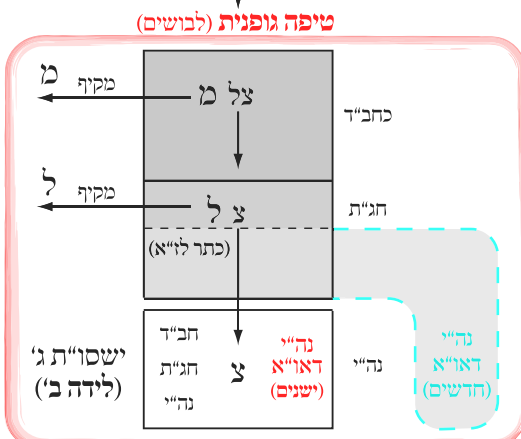
עין היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

אבא ויש"ם (פר' נשמה) הכללות
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דיסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ם (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דיסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ודע, אש"ל אות ד'.

מקורות
 סידור חול ח"ב דף ל"ג ע"ב והלאה.
 אוצ"ח דף כ"ו ע"ב, אש"ל אות ה'.
 שעב"ה דף כ"ה ע"ג.
 ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ב, דף ק"ב ע"א.
 שע"ד ח"ב שאלה ע"ב וע"ג. ח"א שאלה ס"ד.
 אוצ"ח דף ל"ד ע"א, אש"ל אות ב', ג'.
 פת"ע דף י"ז ע"ג אות ב' ד"ה אין תימה.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב ע"א.
 ע"ח ח"ב דף י"ג ע"ב כלל ח'.
 ע"י ציור סדר לידת וכניסת המוחין בז"א, בעמ' 22.

תנהי"ם דתבונה (שניים שהם שלישיים - טיפה גופנית)

ת"ת דתבונה

בפנים, עולים לחצי העליון כדי להשאיר מקום לכתר דז"א.
 באח', עולים לחצי התחתון, אין כתר עצמי לז"א.

התרוקנות הוד דתבונה

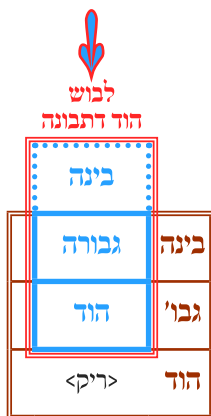
פ"ע דהוד	
פ"א דהוד	⑥ "אהד"
פ"ת דהוד	⑤ "ה" (השני)

התרוקנות נצח דתבונה

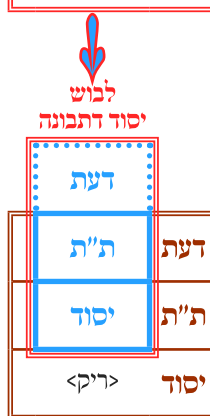
פ"ע דנצח	
פ"א דנצח	④ "אלקינז"
פ"ת דנצח	③ "ה" (הראשון)

התרוקנות יסוד דתבונה

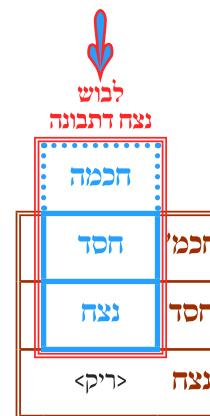
פ"ע דיסוד	
פ"א דיסוד	② "ישראל"
פ"ת דיסוד	① "שמע"

כלי בג"ה דז"א

כלי דת"י דז"א

כלי תח"ן דז"א

כניסת מוחין דז"א לתוך כלי ז"א, מלובשים בתוך נה"י דתבונה, בתיבת "אהד":

ארבע עינים בצינון

1. לפנות מקום בלבושים דאו"א לצורך מוחין דז"א.
2. לצורך החלב.
3. גורם לדחיית הולד.
4. ריבוי אורות (הנה"י דאו"א שעלו לת"ת), גורמים לבניית נה"י חדשים לאו"א.

אוצרות

שער לידת המוחין פרק ג'

חיים

שער המוחין פ"א

[בש"ח שער לידת המוחין]

פ"א. ונבאר עתה ענין התלבשות המוחין דו"ח בתוך הכלים דהיי"ל דאימא שנשאר רקנים בעת הלידה כנ"ל כדי שאח"כ יהיו מתפשטים תוך ז"א והחלה נבאר בחי' אימא עלמה שא"ח שתשאר חסרה מצלתי נהי" לה לעלמה שאם נלאמר שנשאר כך באופן הזה שיהיו ג' אחרונות שהם נהי" שלה מתלבשים תוך ז"א תמיד אי"ח זה א' לפי שבהיותה כך לא תוכל להודווג עם אבא והרי גודע כי זיווגא דדו"ח תדיר ולא פסיק לעלמין ולסיבה זו מוכרח הוא שיתהוו לה נהי" אחרים חדשים לצורך עלמה נבחי' הכלים שהאורות שלהם כבר ביארנו שנתעלו בה בעלמה ולא נתלבשו בז"א ואלו תהיה אימא שלימה בכל י"ם ותהיה כולה למעלה מו"א ותוכל להודווג עם אבא. ואמנם ענין התחדשות היות נהי" חדשים לאימא הוא באופן זה שהנה נחצ"ל שבחי' הכלים של נהי" דאימא בלבד הם אשר נתלבשו בהם ובהכנס רוחניות וגשמות של המוחין דו"ח ואח"כ נתפשטו הכל ביחד תוך ז"א כמ"ש לקמן אבל רוחניות וגשמות נהי" דאימא שהם האורות שבהכנס לא נשאר שם אמנם נשתלקו למעלה ועמדו בתוך חלי התחתון דת"ת דאימא כנ"ל ואלו הרוחניות והאורות הם מהיום

הגו' שם למעלה גורם להתהפך לחלב וזוה יופן מ"ש רז"ל ע"פ אדם כי ימות בזהל אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עלמו עליה כי התורה הוא ז"א עלמו וכנודע שהוא נק' תורה שכתב והקיום שלו הם המוחין ואין התורה יכולה להתקיים ר"ל להיות מוחין המקיימים אותה אלא ע"י בינה הנק' מ"י כנודע שהיא ממיתה ועלמה שצביל התורה שהנהי" שלה מסתלקים האורות שלהם וגשאים כמתים כלים בלתי עלמות ונוף בלי גשמה ועושה כן שצביל התורה שהוא ז"א כדי שיתלבשו בהכנס המוחין שלו שהם המוחין שלו ועיין לקמן התלבשות זה מה עניינו:

ג ז"ס פ' הגו' ויאמר בילדכן וראיתם על האבנים שהנה בעת זמן הלידה מסתלקים האורות מהירכין של האשה שהם נהי" שלה וגשאים קרים ויבשים כאבנים כמו ירכי האדם במוחו שאורות שבתוכו שהיא הגשמה היא כמו אש בסוד נר ה' גשמת אדם ומתחממת לאדם בהיותה בו ואחר שמת מתקרר ומתקשה ובאחר יסוד העפר קר ויבש ולכן קרא הפסוק הזה לנהי" של האשה בעת לדהתה אבנים לטעם הנ"ל שגשאים קרים ויבשים כמו אבנים וגם הוא לטעם אחר כנודע מס"ה והת"י שחג"ת נק' אבות ונהי" נק' בניים ולכן נק' אבנים לשום בניים (ס"ח אש ובנים). ע"ש ג' כי נהי" שלה הם חוורים להעשות בחי' נוף עלמו לזו"ן שהם ג' בני התבונה כאשר מתלבשים בהכנס:

איפה שרימה

ה אלא במי שממית עלמו עליה וכו' בע"ח כ"י נ"ב הנהות רבי דוד פארדו וז"ל ומ"ש ממית בלשון זכר כי הבינה נקראת עלמא דדכורא לנבי ז"א כי המשפיע נקרא זכר והמושפע נקרא נוק' עכ"ל, זה כתב הרב בש' הכללים פ' י"א ולפי ע"ש זה למה לא נקראת המלכות ג"כ דכורא לפי שמשפעת לבדיחה, ובש' מאמרי רז"ל במסכת שבת דף י"א ע"ב ובש' הפסוקים פ' חקת דף ל"ט ע"ב כתב רז"ל דנקראת עלמא דדכורא כמ"ש בזוהר פ' ויחי דף רמ"ח ע"ב וז"ל שם ואע"ג דהרין נוקבי נינהו חד מתתקון בדכורא וחד בנותק עכ"ל ור"ל הבינה מתלבשת בז"א שהוא דכורא כמ"ש רז"ל בע"ח ש' כ"ה פ"ג שפני שמתלבשת תוך ז"א נקראת הבינה עלמא דדכורא וכ"כ בש' מאמרי רשב"י דף ז' ע"ב הנד"מ בירושלמי ולפי ע"ש זה א"ח מ"ש אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עלמו עליה והול' אין התורה מתקיים אלא במי שממית עלמו עליו שהתורה היא ז"א אלא לפי שהז"א ג"כ מתלבשים הנהי" שלו בסוד מוחין לנזק' דוגמת אמא שמתלבשים הנהי" שלה בתוך הז"א כמ"ש רז"ל בש' הכוונות דרוש ה' דיוה"כ דהמוחין דנוק' באים מתלבשים בתוך כלים דז"א כי א"ח לשום בחינה לקבל אור עליון אלא ע"י התלבשות כל אשר למעלה ממנו וכו' יעו"כ ובשער י"ד פ"ט ואע"ג דהמלכות ג"כ מתלבשת בעתיק וא"ח דבריחה שהם דכורין עכ"ז נקראת המלכות נוק' לפי שג' עלמות ב"ע נקראים נוקבין כמ"ש הרב בחי"א, ועיין דב"ש על ש' כ"ה פ"ג ובש' תיקון הנוק' ש' ל"ד פ"ב כלל י"ג כתב טעם אחר וז"ל שהנוק' התחיל שיעור קומתה מנהי" דדכורא והנה גו"ה שבו הם ארוכים והיסוד קצר לכן הנהי"ה שיהיו ארוכים הגיעו עד סיוס קומתה אמנם היסוד דדכורא שהוא קצר לא הגיע עד היסוד שבה וגשארה חסרה ממנו, וזהו הטעם שהמלכות נקראת נוק' כי לא נברחה בסוד היסוד לטעם הנ"ל משא"כ בבינה ועל כן נקרא בינה דכורא כנו' בזוהר עכ"ל ור"ל שא"ח כדא נפקין וכדא שריין ואם כן יבא היסוד שלה כנגד יסוד דאבא:

א' רבי

שבהיותה כך לא תוכל להודווג עם אבא וכו' י"ל לפי מ"ש הרב בשער המוחין פ"ה ופ"ו כי **שתי עיפות דדו"ח** מחומר וטורה שלהם נעשו ב' גלמים בין בעיבור בין ביניקה בין בגדלות ובהם מתלבשים נד"ן דו"ח והם מתלבשים בתוך ג' כלים דז"א חילון בעיבור וחלמני ביניקה ופנימי בגדלות עכ"ל בקיבור **ח"כ** נמצא לפי זה שאינן נהי" דדו"ח עלמא מתלבשים בז"א אלא שתי עיפות עלמא נעשו לבוש לגרין דז"א שהם ג' מוחין דדו"ח דע"ס ולפי זה למה לא תוכל אימא להודווג עם אבא שהרי אינה חסירה מנהי" שלה ולמה הולכר לעשות לה נהי" חדשים. **והנלע"ד** שבכאן הרב שהם הדברים ופ"י דבריו כמ"ש בדרוש הדעת וז"ל יש לז"א שני בחינות ג' מלד אבא ונקראים חכמה ונ' מלד אימא ונקראים בינה. והנה אלו החכמה עם הבינה בהודווגם יחד הוא ע"י וכו' עכ"ל בקיבור. **יב"א** לנו מן האמור שיש וזו מוחין דמלד אבא עם המוחין שמלד אימא אי"כ מ"ש בפרקין דא"ח שג' עיפות נוק' לפי שג' עלמות נוק' להודווג עם אבא וא"ח זיווגיהו תדיר דלא פסיק הוא על שני הגלמים של אורא שהם בחי' יסו"ת השניים שהם שלישים בערך אורא כמ"ש מוהר"ח ש' כ"ה סוף פ"ד ור"ל שהעיפה הגופנית שנותנים אורא היא מבחי' יסו"ת השניים שהם השלישיים ועיין בהקדמת רחובות הנהר דף ו' ע"ג באורך והיולא משם ר"ל פרטוף הח' של יסו"ת שהיה להם מקודם, קודם שיבא להם מוחין חדשים יעו"ש, **וכבר נבחי' באש"ל** בביאור דברי הרש"ש שהעיפה **הרוחנית** היא ממוחין דיסו"ת שבה להם מחדש כמ"ש שם הרש"ש **ע"ס יסו"ת** ב' להם מוחין ושיפה **הגופנית** ב' להם מפרטוף א"ח שהיה להם בתחילה והוא נקרא יסו"ת **שלישים שהם השניים** בערך אורא וקורא אותם אורא וכיון שכנס לדיק דללס דאימא שהוא נהי" דללס דאימא תוך הז"א אי"כ א"ח לו לללס דאימא להודווג עם ללס דאבא לפי שחבר לו בחי' הנהי" ומטעם זה הולכר נהי" חדשים לללס דאימא כדי להודווג עם ללס דאבא ולא דוקא ב' גלמים דדו"ח נלאמר עליהם זיווגיהו תדיר אלא אפי' על חו"ב דז"א דמלד אבא או דמלד אימא נלאמר עליהם זיווגיהו תדיר כמ"ש בדרוש הדעת וכ"כ הרש"ש ז"ל בנהי" דף י"א ע"ג וז"ל ויסמוך מיד אליו ברכת אלהי גשמה וכו' שהם אורא דלא מתפרשין לעלמין עכ"ל ובדף י"ז ע"ב כתב שהם אורא דזו"ן **וכ"כ** הרב ב' ג' משער י"ז שנתן טעם להתחלפות ללס דאבא עם ללס דאימא כדי שיהיה חו"ב דללס דאבא זכר ונוק' מ"ה וכו' וכן חו"ב דללס דאימא מ"ה וכו' זכר ונוק', **ח"כ** מ"ש הרב דמתרוקנים נהי" דאימא ועולים בחי' הת"ת הוא בהי"ת דללס דאימא שנעשה אח"כ כתר דז"א וכן מבואר לקמן ב' ג' מוחין דללס פ"ד מש' כ"ה וע"ח פ"ד מש' כ"ה נהי" מוחין דללס פ"ד ב' ג' כי האורות של נהי" דאימא עלו בחי' ת"ת התחתון של תבונה לרחות את הולד שיוול וכו' הולד הנו' הוא בחי' נהי" דללס כדי שיתלבש בתוך הול' הא שנתרוקנו וכן מבואר בסידור הרש"ש ז"ל בכונה חיבה באהבה של העמידה וז"ל הוא נתלבשו המ' בכחש' יסו"ת השניים והל' בחג"ת ואז עולים אורות דנהי" מחלי ת"ת התחתון בחי' ת"ת העליון ויורדין שארית המוחין ומתלבשים בנהי" וחלי ת"ת התחתון שנתרוקנו עכ"ל בקיבור **הרי בהדיא** שעלייה אורות דנהי" דתבונה לת"ת הוא ת"ת דללס שהוא למטה מלמד מ"ש **ועיין יפ"ש** פ"א מש' י"ז שרלה לחלק בין כניסת מוחין דנהי" דאימא כמו עיבור ויניקה לזמן הגדלות ולפי מ"ש אין חילוק כי הכל מן בחי' הטיפות ועיין מ"ש באש"ל על שער ז"א בענין הזה. **וכשנכנסין** גם למ"ד מ"ש דללס בתוך הז"א אז נגדל כפל קומת יסו"ת רז"ל פרטוף שהיה להם מקודם קודם ב' להם מוחין החדשים שזה הפרטוף שהיה להם מקודם נקרא יסו"ת השניים שהם שלישיים לנבי אורא ומזה תקיש לכל הפרטופים אשר למעלה מו"א שגולס נקראים וק' לנבי שלמעלה מהם וחסרים ג"ד וזריכים ע"ס ובאים מוחין שלהם מלובשים בטיפות של הפרטופים שלמעלה מהם כמ"ש הרש"ש באורך בהקדמת רחובות הנהר דף ו' ע"ג וד' **ומ"ש** בש' כ"ה פ"ד שהלדה

מוחין

שניים
שהם
שלישים

מהיום וממתיאם כלים אחרים הנה" ללורך עלמן יאז נשלמת
 אימא ב"ס גמורות מנכד הנה" שנתלכסי תוך ז"ח ופשוט הוא
 שאין כח בארות ההם להמליח ולהוות כלים אחרים חדשים לגמרי
 אמנם הוא ע"ד הגדלת הקטן שהולך וגדל וכן בכלל הלבוש דאימא
 ר"ל בחי' כלים שבה שגשאר חליו קיים למעלה ולא נכנס בז"ח
 הוא נגדל ומתאריך עד שהולך ומכסה ומלביש את אורות ענמות
 ורזניות הנה" דאימא וז"כ לורך שיגדיל כפליים ממה שהיה
 כדי שיספיק לזה, והנה זה סוד כפליים הנה ז"ח אינו לוקח
 מכלים של אימא רק מתחילת שלים ההחתון דה"ת של אימא
 ולמעט עד נה"ס שבה כמ"ס צ"ה"ה, (ב) ומאלא כי מה שנכנס
 בז"ח הם ד' מדות ושלים שהיה שלים ההחתון של ה"ה ונה"ס
 של הבינה (ג) והנה לורך שד' מדות ושלים אחרים עליונים יוכלו
 כיצד תחיל מתחילת צ' שלישים אחרונים שיש צבינה דאימא
 ונמנה ויהיו ד' מדות ושלים שהם ג' מדות שלימות דעה וח"ג
 וב' ג"ח של בינה דאימא וצ"ג עליונים של ה"ה דאימא הרי ד'
 מדות ושלים ואלו נגדלו ונכפלו כפליים ונעשו ח' מדות וב' שלישים
 שהם בג"ח דבינה דאימא וד' חג"ה ונה"ס שבאימא הרי נשלמה
 צ"ס שלימות וזאת מה שנכנס ממנה בז"ח כנ"ל. וה"ה למה לא
 נכנס בתחילה בז"ח מבחי' צ"ס החתונים דה"ת דאימא ולמטה
 ואז נמלאו ד' מדות וב"ס ואז היתה כל בחי' הבינה דאימא
 נכפלה ונגדלה שמתחילת הבינה דאימא עד כיום שלים הא' דה"ת
 דאימא הם ד' מדות בינה דעה ד"ג ד' ועוד שלים העליון דה"ת

והיו נכפלים ומספיקים אל כל עתה שאין הכתר דז"ח עולה למעלה
 משלים ההחתון דה"ת דאימא נמלא שלם נכפלה כל הבינה דאימא
 אלא צ"ס החתונים ולמה היה כך. והתשובה היא כי דע הקדמה
 ח' והיא כי כמו שנת' כי זיוו אימא שבה בחי' צ' פרטים שנעשו
 מבחי' חו"ב דכללות עולם הא"י בהיותו נחשב כגון פרטוף ח'
 כגו' בהרבה מקומות הנה זיוגס הדיר ולא פסיק לעלמין וגם
 דכחיה אינו נפקין וכחדא אינון שריין ואין הפרש בהם כי אימא
 גדולה באימא שזהו הטעם דזיוגיסו הדיר יושא"כ צו"ח שאין זיוגיסו
 הדיר לפי שהטק' לפעמים גרועה וחסרה ממני ואינם שוים ולא

אינה יכולה להזדווג עמה קלח). ה' והנה כן הענין בכל בחי'
 חו"ב פרטיות שיש בכל פרטוף ופרטוף שב' שוים במליחותם וזיוגס
 הדיר וא"כ נמלא שהח"ב הפרטים שב"ס דאימא לריכוס שיהיו
 שוות במליחותם ויהיה זיוגס הדירי ולכן הם ז"ח היה לוקח מאימא
 צ"ס החתונים דה"ת שלה היתה לריכוס כל הבינה דאימא להתגדל
 ולהכפל כולה וזוה ודחי' יש בה השוה כח משא"כ בחכמה שגשאר
 כל כחה בה ולא הוכפלה להשלים חסרון בחי' אחרת שמתחיה
 משא"כ צבינה שח"י כחה ניתן אל ההחתון ולכן הולך שז"ח לא
 יקח מה"ת דאימא רק שלים ההחתון לבד ועי"כ לא תלעךך
 הבינה דאימא ליכפל רק צ"ס החתונים וישאר שלים העליון שלה
 קיים בכל כמו ובצ"ח שלים הוא היתה שיה עס החכמה וצ"ח
 הענין הוא שהנה הבינה היא לריכוס ד' ח' שבסך גמדות וזרות
 ה' היא ג' קיים הכוללים כל י"ס שבה שקו ימין כולל החי'ן
 שבה

איפה שלימה

שהלידה היא מיסוד דכללות אימא ויבסו"ת הוא על כללות הללס אלל הד"י הוא כמ"ס ולפי מ"ס הרב בשער כ"ה שהלידה היא מיסוד
 הכללות יהודין מה שהקשה מוהר"ח צ"ח סוף פ"ג על מ"ס הרב ז"ל ש"ל משא"כ בראשון שהוא אר"מ דיושר שמעולט לא נכנס
 לפנים שיה מקיף כל העולם אשר למטה שמן המקום שילא ממנו, וכח מוהר"ח ז"ל וז"ל וצ"ע כי הרי טרע כי יסוד דאימא נכנס
 תוך חוה דז"ח וא"כ אפילו המקיף יוסר דז"ח היולא מיסוד אימא כנ"ל כבר נכנס בחי' פנימי עכ"ל כי האור היולא מכללות אור"א
 ויבסו"ת נחלק לשנים חליו **בחי' אור פנימי** מהלבש בחי' ללס כסוד כלים דייבסו"ת והליו בחי' אור"מ מהלבש בחי' נלס בלבוסים
 של יבסו"ת ומאחר בלבוסים דצ"ח כמ"ס הרב בשער מ"ב פ"ד וז"ל כי כמו וכו' וכנגדס יש ה' מקיפים בחי' נה"י בלבוסים דבינה
 המקלשם בג' כלים מקיפים בלבוסים דז"ח עלמו וכו' עכ"ל **בחי' אור פנימי** שהמקיפין של ז"ח באים לו מלבוסים תוך לבוסים דייבסו"ת וכ"כ
 הרב"ש ז"ל בנה"ש דף ע"י ע"ג וז"ל וגם הללס דמוחין המקיפין ההם גם הם נאשכים מלבוסים תוך ה' בחי' כלים דמקיפין שלהם
 המלבוסים דאור"א וכו' עכ"ל:

(ב) **נבז"א** כי מה שנכנס בז"ח הם ד' מדות ושלים שהוא שלים חתונה של ח"ת ונה"ס וכו'. נלע"ד שחאן מדבר בחי' הפנימיות
 שיש לו ז"ח, כתר מבחי' עלמו ויה"ת דאימא נכנס בחוכו ע"כ לורך להכפל כנגדס ד' מדות ושלים אלל בחי' חליוניות
 שאין לז"ח כתר מבחי' עלמו כ"ח ח"ת דאימא נעשה כתר על ראשו וזה אחר אשר נכנסו נה"י דאבא בחוכו כמ"ס הרב"ש ז"ל בסידור
 צבונה העמידה בחיפה קונה הכל כי הסדר הוא כך בתחילה נכנסים לדי' דאימא ואח"כ לדי' דאבא ואח"כ יורדים החסדים עד היסוד
 ועולים באור חוזה להגדיל החפ"ד ולהמשיך הכתר שהוא ח"ת דאימא ע"ג רישא דז"ח וא"כ כיון שגושך לדי' דאבא קודם המשכת כתר
 דז"ח למה לורך לעשם זה להכפל נה"י דאימא כיון ששניהם שוים שנכנסו בז"ח אלל מה שלורך להכפל נה"י דאימא הוא קודם שנכנסו
 נה"י דאבא וא"כ די להכפל ג' ספירות חג"ה דאימא שהם כנגד נה"י שנכנסו בז"ח אלל מוכרח כמ"ס שחאן מדבר בפנימיות:

(ג) **והנה** לורך שד' מדות ושלים אחרים עליונים יוכלו וכו'. ולפי מ"ס הרב בשער כ"ב פ"ד במ"ב וז"ל נמלא שלעולם לורך להשלים
 מלכות שחבר מ"ים התבונה. וז"ס ענין הכפליים שנכפלים נה"י ואינם נה"י ממש אלל מלכות ששיעורה נגד נה"י וכו' עכ"ל,
 איכ למה לורך שיוכפלו ד' מדות ושלים היה די שיוכפל מדה ח' לבד כנגד המלכות הנכנסת בז"ח, ועוד כיון שכל בחי' עליונה כוללת
 כל מה שחתיה כידוע איכ למה לורך שיוכפל ד' מדות ושלים היה די שיוכפל מקלת מדה ח' אמנס יובן במ"ס הרב בשער ח"פ פ"ד וז"ל
 וכאשר נתפשטה ירדה למטה חתי עליון דהבונה בכמות ולא באיכות וכו' עכ"ל יאל לנו מזה מה שלורך ליכפל הוא בכמות ולא
 באיכות אלל מה שאנחנו אומרים שחתי עליונה כוללת כל מה שחתיה הוא באיכות וא"כ כיון שנכנסה מלכות דהבונה בז"ח ששיעורה
 כנגד הנה"י איכ גם הז"ח נהגדל כנגד הנה"י והלביש אותם לכן לורך שיוכפל גם כנגד הנה"י:

(ד) **ועוד** שלים עליון דה"ת וכו'. בע"ח כ"ב הנה"ת השמ"ש וז"ל ל"ע כי אינם מספיקין ואינה נשלמת בכך אלל הם היה נכפל עוד
 שלים חתון דחכמה ג"כ אז היו מספיקין כי להשלים ד' מדות וב' שלישים לורך לכפול ד' מדות וב' שלישים עכ"ל וכחב
 עליו הרב דוד פארוו בהגהת ע"ח כ"י וז"ל ואפשר לומר שבכפילת השלים העליון דבינה יספיק כי הוא בחי' חפ"ד דבינה ואורס גדול
 משא"כ בשני שלישי החתונים שלה שהם בחי' חג"ה נה"י שלה כי טרע שהו"ק דכל פרט נק' כלים לבני הג"ר שנקראים אורות לבני
 הו"ק עכ"ל והדב"ש כתב בהגהות ע"ח וז"ל עיין מ"ס בשער כ"ה פ"ה דמ"ס הרב ז"ל שני שלישים לאו דוקא אלל שלים וחזי וזוה
 יתורך קושיא הרמ"ז ז"ל דכשלוקח שלים וחזי דה"ת מספיק עם הבינה לבד עכ"ל, וכ"כ הרב במבוא"ש ש"ה ח"ח פט"ז דף מ"ד ע"ב
 וז"ל ובהיות לו גם מוחין דאבא לוקח חליו עכ"ל:

(ה) **והנה** כן הענין בכל בחי' חו"ב פרטיות וכו'. עיין מה שהקשה מהר"ש איה קל"ח וקושיא זו נכללה בקושיא השמ"ש שבסוף
 פ"ג משער זה ותירך שם השמ"ש וז"ל שכנגדסם דז"ח גם מוחין דאבא או מאחר דכח דז"ח ומגדיל וטותן זו כח להכיל
 שיעור שני שלישים מה"ת דאימא ולא ילעךך היסוד דאימא לרדה עד שיוס שלים אמנעי דה"ת דז"ח עכ"ל יעו"ש ור"ל שלים
 חתון דה"ת דאימא ע"י הארה אבא נגדל ונעשה כמו שני שלישים ומה שתירך שם מהר"ש כשנגדסם נה"י דאור"א צו"ח בחי' מוחין
 אז אין זיוו לאור"א וכו' עכ"ל לא הבנתי דברי קדשו דלמה שכנגדסם נה"י דאור"א צו"ח בחי' מוחין לא יש זיוו לאור"א כיון דכאן מיי"ר
 באור"א הפרטים שהם חו"ב דאימא וגם בכללות אור"א למה לא יש זיוו שכנגדסם נה"י שלהם בתוך הו"ח הרי כתב הרב בדרוש הדעה
 שהחפ"ד דז"ח דמלך אבא מזדווג עם החפ"ד דז"ח דמלך אימא ע"י הדעה, גם בשער ז"ח פ"ג שנתן טעם הרב בהתחלפות מוחין
 דאבא עם אימא כדי שיהיה זכר וגוף מ"ה ובין כלל דאבא וזכר וגוף מ"ה ובין כלל דאימא דאס לא כן איך יזדווגו ע"י משמע
 שאפילו אחר כניסתם בתוך הו"ח יש זיוו לחכמה עם צינה הפרטים וכן מ"ס בפרקין כן הענין בכל חו"ב פרטיות וכו' וזיוגיסו הדיר
 עכ"ל ופי' זה הכלל שנתן הרב לפי דבריו הוא דוקא שכנגדסם צו"ח, באופן שלא הבנתי דברי קדשו וז"ע, ואמנם הסירוך
 כמס"ל בשם הרב"ש:

סידור תפלה להרש"ש

מקור 8: סידור
רש"ש ח"ב ע"ב ע"ב

ולזווג פרטוף חג"ת הגז' ולהמשיכס לתרין מזלין :

איהיהיה

ולזווג התרין מזלין ולהמשיך המוחין לפרטוף חכמה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך חכמה דבינה דא"א שבתוך בינה דא"א שהוא חכ"ד דפרטוף הכולל דבינה דא"א וישסו"ת :

אלף יוד הי יוד ויו הי הי

ולזווגם ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים לאבא ואבא ממשיך מ"ד שהם בינות וגבורות לחימ' ולהמשיך המוחין הגז' לבינה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך בינה דבינה דא"א שבתוך בינה דכללות דא"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרטוף דבינה דא"א וישסו"ת והם ישסו"ת הראשונים :

איהיהיה

ולזווג כל הפרטופים הגז' ולהמשיך המוחין הגז' לחכ"ד דישסו"ת הב' והוא מ דללס ושס נשאר שורשו ושארית המוחין לחג"ת דפרטוף הגז' והוא ר דללס ושס נשאר שורשו ואז מסתלקים חיות ואורות דחלי התחתון דת"ת ונהי"ם ועולים בחלי העליון דת"ת דישסו"ת ושארית המוחין להמשיכס לנה"י דפרטוף הגז' (ח) ועתה יכוין להתחיר המוחין דפנים דאחור למקומו ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלוצשים צסם בוכן לאחור ופנים דפנים דנוק' :
מלכיות דאחור ופנים דפנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הגז' :

מלך

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ונגדלת הנוק' כשיעור
המל' שלה

ב ג' כלי כתר דנוק'
יוד הא ואו הה

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

עוזר

(ח) א"ה עיין צס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המו' דפנים דאח' למקומו ר"ל שהללס דיס"ם שעלה צסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלצד הכלים דנה"י דיס"ם שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזרים את הללס לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל :

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד יוד הה הא הי וו ואו ואו הה הא הי
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה
לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

דנה"י דתבונה. ואז יכוין להוליא ב' ללמי המוחין דאו"א שצנה"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מהפרלופים הנ"ל באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלוק הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לכחצ"ד דיססו"ת השניים דפרלוק הנ"ל. והם מ' דללס ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דיססו"ת הב' דפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לחג"ת דפרלופים הנ"ל והם מ' דללס. ולהשאיר שם החג"ת דב' הללמים הנ"ל ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הללמים להמשיכם ולהלבישם צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאחוריים-דפי' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיססו"ת השניים דהפרלופים הנ"ל הנק' צ' דללס והם יססו"ת השלישיים :

ביוצר (א) אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילוניות דפנימיות בצחי' כלים החילונים

(א) י"ר כי איך יכול לזווג את או"א דחיני' דפני' ודפני' דחילו' צלתי מסירת עלמו עק"ה ולקבל ד"מ צ"ד ובלתי עליית מ"ן דרפ"ח ניולין ונר"ן שלו ובלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' ועוד ג"כ כי כמה גורח טרחנו בזווגי או"א דפני' דפני' והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא צפני' דפני' אלף מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח נילו' דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומסס לאו"א כ"ז היו כל הג' הצחי' דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' שלשתם יחד וצמלת לזווג או"א דפני' דפני' וכו' ואז נמשכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכ' וכו' משם היתה התחלת התחלקות את או"א דפני' דפני' לצדס עד שנמשכים המו' דז"א צט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאח' דפי' פרקים דנה"י ונק' ל' דללס והם יססו"ת השלישי' ובל' דללס דיססו"ת הג' עימדים המו' דז"א ונשארים שם עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחילו' דפני' שהמשכנו המו' שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' כלים החילו' שלהם וממשיכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למל' ובג"כ יכוין להמשיך ד' מו' דצינה כנז' ואח"כ יכוין לזווג יססו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והם צינות וגבורות ומתלבשים המו' הנז' צנה"י ואז יכוין להוליא ב' ללמי המו' דאו"א שצנה"י דיססו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים

באחו'